

73
dn. 19-III-46

Moja nauka w czasie okupacji
Laledwie skończyłam pięć oddziałów
szkoły powszechnej, wybuchła wojna,
która uniemożliwiła mi dalsze ucze-
nie się. W pierwszym roku o nauce
nie było mowy, gdyż szkoły na
terenie Przesy były pozamykane,
a nauczycieli Niemcy masowo wywa-
żili do obozów. Wtedy zmuszona byłam
naukę przerwać, lecz nie tylko z powo-
du braku szkół. Na to dołożyły się
także ciężkie warunki w jakich znaj-
dowali się moi rodzice. Po roku jednak
mimo tych wszystkich trudności zna-
lazłam z koleżanką starą nauczycielkę
która na razie za nic nie chciała
nas uwięzić, gdyż obawiała się obozu.
Dopiero z czasem udało nam się ją
namówić, pod warunkiem, że będzie-

my umiemy i sprytnie przychodzić
 do niej, aby nie wzbudzić podejrzeń Niemców.
 I tak było. — Jedna niemy przynosiła
 w koszyku chleb i ma znow co innego, gdy
 tymczasem pod tym kryły się książki i
 zeszyty. Na razie chodziłyśmy tylko cztery
 razy w tygodniu, a później gdy policja
 niemiecka zaczęła częściej pojawiać się
 na podwórku naszej nauczycielki zaczę-
 łyśmy przychodzić już tylko raz w tygo-
 dniu, ale i to uniemożliwiały nam
 łapani uliczne. Pomimo tylu trudności
 udało się nam uzupełnić szkołę powszechną
 i przerobić pierwszy gimnazjalny.
 Ach Boże, były to ciężkie chwile, lecz
 dziś jestem dumna, że wytrwałam i że
 mogę uczęszczać do polskiej szkoły.

Danuta Łabęda
 Klasa IV.